

בס"ד. שיחת* יום ה' ה' בהעלותך, י"ט סיון, ה'תשכ"ב.

— לתלמידות המסיימות ד"בית רבקה" תחינה, בחדרו הק' —

א. בודאי הנכן יודעות שעומדים אנו עתה בחודש סיון, הקשור עם מתן-תורה, שכן, אע"פ שהתורה ניתנה ביום מסויים בחודש זה, בששה בסיון, הרי הגמרא במסכת שבת¹ מזכירה את החודש כולו בשייכות למתן-תורה, באמרה שהוא "ירחא תליתאי" (החודש השלישי למנין החדשים מניסן שהוא "ראש חדשים"²), ולכן ניתנה אז "אוריאן תליתאי", תורה שגם היא משולשת (שנחלקת לתורה נביאים וכתובים³), "לעם תליתאי", עם שגם הוא נחלק לשלשה (כהנים לויים וישראלים⁴).

בכך מדגישה הגמרא, שלא רק יום הששי בחודש קשור עם נתינת התורה מהקב"ה וקבלתה ע"י בני, אלא כל החודש, כל יום שבו, קשור עם "מתן תורתנו" שהי' בששי בחודש, בימי חג השבועות.

ולכן, בעמדנו בחודש סיון, צריך כל יום להזכיר שהקב"ה נתן לנו את התורה, ונתן לנו כח שנוכל לקבל תורה, ולהתנהג בכל השנה ע"פ הוראות התורה, ועד — בכל הפרטים של חיי היום-יום.

ב. במדרשי חז"ל⁵ מסופר הסדר של נתינת התורה:

הקב"ה צוה למשה רבינו שתחילה יפנה אל בני, לומר להם שעומד ליתן להם את התורה, כדי שיתכוננו לקבל אותה, וגם הורה לו שידבר תחילה עם הנשים (נשים ובנות), ואח"כ ידבר עם האנשים.

והקב"ה גם הסביר למשה רבינו, שע"י סדר זה, תהי' וודאות גדולה יותר, אשר, מבלי הבט על הפיתויים והנסיונות שמעמיד היצה"ר — שיהי' נדמה ליהודי שלימוד התורה וקיום המצוות כרוך עם קשיים — יקבלו את התורה, ויקיימו כל הענינים הכתובים בתורה.

ג. זוהי גם הוראה עד לדורנו זה, בארצות-הברית ובניו-יארק:

(1) פת, א.

(2) בא יב, ב.

(3) פרש"י שבת שם.

(4) מכילתא יתרו יט, ג. שמו"ר פכ"ח, ב.

* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפס בהוספות ללקו"ש ח"ב ע' 576 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.

צריכים לידע ולזכור, שכשם שבמתן-תורה, הנה לא זו בלבד שהקב"ה נתן את התורה, אלא הקדים ונתן גם את הכח שיוכלו לקבל ולקיים את התורה וליישמה בחיי היום-יום, ואמר, שההתחלה בזה צריכה להיות מנשי ובנות ישראל,

כך גם עתה, בכל שנה, ובפרט בחודש סיון — צריכה התורה להתקבל ע"י הנשים והבנות, וזה יחזק גם את האנשים שיקבלו את התורה באופן שיקיימו כל מה שכתוב בתורה במשך כל השנה.

ד. הנכן עומדות עתה לסיים את הלימודים (סיום של כתה).

בודאי מיותר להדגיש, שאצל בני"י, סיום של "בית-ספר" בלימודי קודש, אין משמעותו לעזוב חסו-שלום מה שלמדו, או לחשוב שסיימו דבר-מה; זוהי רק הכנה והתחלה להביך את התורה ולקיים את הנאמר בתורה מתוך כחות נעלים ועמוקים יותר, ביתר הבנה וביתר חיות.

וכשם שאז (במ"ת) היתה ההוראה שההתחלה היא מבנות ישראל, כך גם עתה, מקווה הקב"ה מכל אחת מכן, שלא זו בלבד שתמשיכו לעסוק בדיעת התורה ולמלא את ציווי התורה, אלא שתעשו זאת מתוך כחות עמוקים וגדולים יותר, וביתר חיות, ובכך גם תראו את הדרך עבור חברותיכן וקרוביכן וכל הסביבה.

והקב"ה יעזור לכן שתעשו זאת מתוך בריאות נכונה, מתוך התלהבות וחיות, וכחות רעננים מחודשים, ועי"ז יומשכו ברכותיו של הקב"ה בכל ענייניכן, הן אלו הקשורים עם גשמיות והן אלו הקשורים עם רוחניות.

ה. קייץ בריא והצלחה בכל ענייניכן, ותתעלו ביהדות ובתורה ומצוות, באופן שתהיו מקור של שמחה ונחת אמיתיים עבור הוריכן, מוריכן ומורותיכן,

והנהלת בית-דרכה תוכל להתפאר בכן ולומר: "ראו גידולים שגידלנו", אלו הן התלמידות שהעמדנו השנה,

וזה גם יתן להם — להנהלה — כחות מחודשים להתעלות משנה לשנה ברמת הלימוד והחינוך של התלמידות, באופן דמוסיף והולך מוסיף ואור.

היו בריאים, ותצליחו הן בגשמיות והן ברוחניות.

